

Goed Nieuws

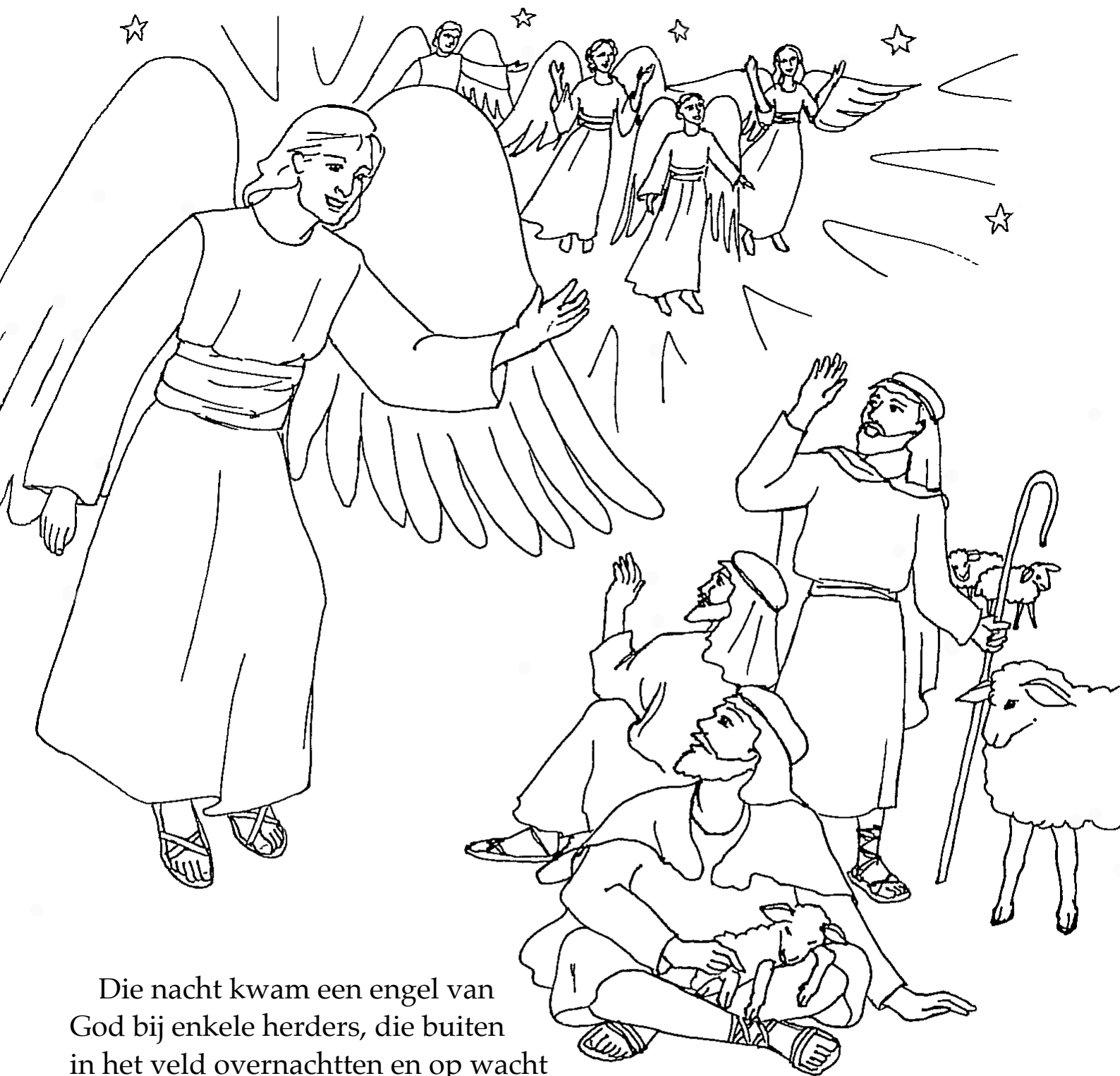

Toen Elisabeth in haar zesde maand was, stuurde God de engel Gabriël naar Nazareth, een dorp in Galilea. Hij moest bij Maria zijn, een jonge vrouw die verloofd was met een zekere Jozef, die nog van koning David afstamde. Gabriël kwam bij haar binnen en zei: "Ik wens u vrede toe! U bent een gelukkige vrouw. De Here zij met u! Maria raakte daardoor in de war en werd bang. Zij vroeg zich af wat hij bedoelde. "Wees niet bang, Maria", zei de engel, "want God heeft besloten u heel bijzonder te zegenen. U zult zwanger worden en een zoon krijgen, die u de naam Jezus moet geven. Hij zal een groot man zijn en 'Zoon van de Allerhoogste God' worden genoemd. God, de Here, zal Hem de troon van Zijn voorvader David geven. Hij zal voor altijd over het volk Israël regeren en aan Zijn regering zal geen einde komen." (Lukas 1:26-33)

"Goed", zei Maria, "de Here mag met mij doen wat Hij wil. Ik hoop dat het zo zal gaan als u mij hebt gezegd." Daarop ging de engel weg. (Lukas 1:38)

En omdat Jozef van David afstamde, moest hij naar Bethlehem in Judea, want daar had David vroeger gewoond. Samen met Maria, zijn zwangere vrouw, verliet hij Nazareth in Galilea om zich te laten inschrijven. Toen zij in Bethlehem waren, moest Maria bevallen. Zij bracht haar eerste kind ter wereld, een jongen. Zij wikkelde hem in doeken en legde hem in een voerbak, want in de herberg van het dorp hadden Jozef en Maria geen onderdak kunnen vinden. (Lukas 2:4-7)

Die nacht kwam een engel van God bij enkele herders, die buiten in het veld overnachtten en op wacht zaten bij hun kudde. Door de verschijning van de engel werd de omgeving in een helder licht gezet. De herders beefden van angst, maar de engel stelde hen gerust. "Wees niet bang", zei hij, "want ik breng u het mooiste nieuws dat u ooit hebt gehoord. Het is groot nieuws voor het hele volk. Vandaag is in Bethlehem de Redder geboren: Christus, de Here. Ik zal u vertellen hoe u Hem kunt herkennen: Het kindje ligt in doeken gewikkeld in een voerbak." Plotseling kwam bij de engel een menigte andere engelen die God loofden. Een hemels leger was het. "Ere zij God in de hoge", zongen zij. "Vrede op aarde bij de mensen die naar Zijn wil leven."

(Lukas 2:8-14)

Daar groeide het kind op tot een flinke, sterke jongen.
Hij bleek een bijzondere wijsheid te hebben. De ganade van
God was op Hem. (Lukas 2:40)

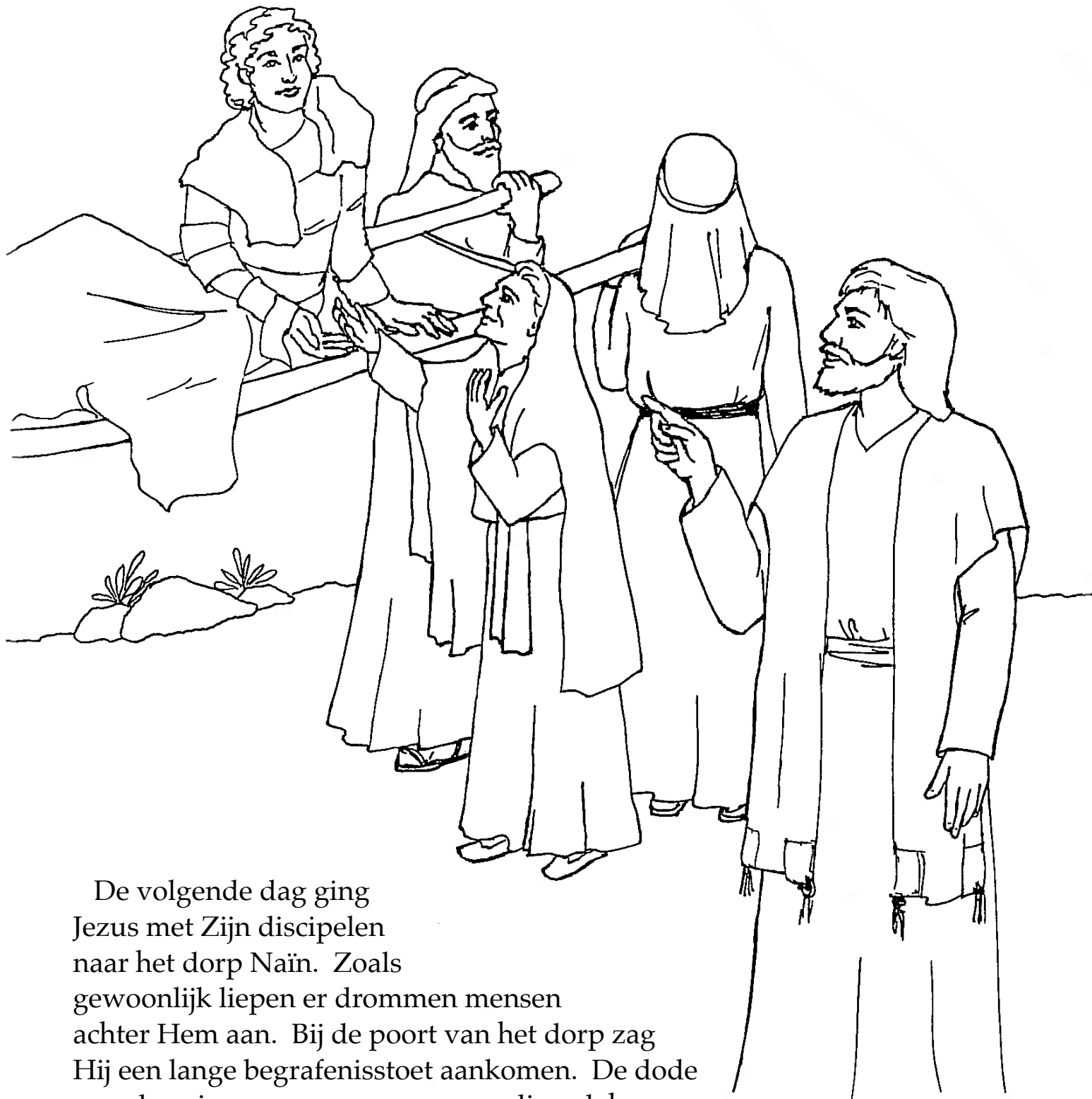
Deze boodschapper was Johannes de Doper. Hij leefde in de woestijn en vertelde de mensen dat zij zich moesten laten dopen als een openbaar getuigenis van hun besluit om de zonde de rug toe te keren, zodat God hen kon vergeven. Uit Jeruzalem en de provincie Judea kwamen vele mensen naar Johannes toe. Zij beleden hun zonden en lieten zich door hem dopen in de rivier de Jordaan. Johannes droeg kleren van kameelhaar en had een leren riem om. Hij at sprinkhanen en honing van wilde bijen. "Het duurt niet lang meer", riep hij, "en dan komt er Iemand, die veel belangrijker is dan ik. Vergeleken bij Hem ben ik niets. Ik ben niet eens waard Zijn schoenen los te maken. Ik heb u gedoopt in water, maar Hij zal u dopen in de Heilige Geest." Op een dag kwam Jezus daar ook. Hij was uit Nazareth gekomen om Zich door Johannes in de Jordaan te laten dopen. Direct toen Hij uit het water kwam, zag Jezus dat de hemel openscheurde en de Heilige Geest als een duif op Hem neerstreek. Een stem uit de hemel zei: "U bent mijn geliefde Zoon. U verheugt mijn hart." (Markus 1:4-11)

Later koos Hij een aantal mannen uit. Hij wilde dat zij met Hem meegingen. Samen trokken ze de bergen in. Hij wees er twaalf aan als Zijn vaste discipelen. Die zou Hij erop uitsturen om de mensen Gods plan bekend te maken. Zij zouden macht krijgen boze geesten weg te jagen. (Markus 3:13-15)

Op een nacht kwam Nicodémus met Jezus praten. Hij was een Farizeeër en lid van de Hoge Raad. "Meester", zei hij, "wij weten dat God U gezonden heeft om ons te leren. Alle wonderen bewijzen dat." Jezus antwoordde: "Luister goed, wie niet opnieuw geboren wordt, kan het Koninkrijk van God niet ontdekken." "Opnieuw geboren?" vroeg Nicodémus. "Hoe kan dat? Iemand kan toch niet voor de tweede keer uit zijn moeders lichaam geboren worden?" Jezus antwoordde: "Toch is het zoals Ik zeg. Als iemand na zijn natuurlijke geboorte niet ook geestelijk geboren wordt, kan hij onmogelijk in het Koninkrijk van God komen. Uit mensen komt menselijk leven voort, maar uit de Geest van God komt geestelijk leven voort." (Johannes 3:1-6)

De volgende dag ging Jezus met Zijn discipelen naar het dorp Nain. Zoals gewoonlijk liepen er drommen mensen achter Hem aan. Bij de poort van het dorp zag Hij een lange begrafenisstoet aankomen. De dode was de enige zoon van een vrouw, die ook haar man al had verloren. Toen Jezus de vrouw zag, kreeg Hij diep medelijden met haar. "Huil maar niet", zei Hij. Hij liep naar de baar en legde Zijn hand erop. De dragers bleven stil staan. "Jongen", zei Hij, "word weer levend." De dode jongen ging zitten en begon te praten. Jezus zei tegen de moeder: "Hier is uw zoon weer." Er ging een golf van ontzag door de mensen.

Zij eerden en prezen God. "Wat een geweldige profeet heeft God naar ons toegestuurd! Vandaag hebben wij gezien wat God kan doen!" zeiden zij.

(Lukas 7:11-16)

Toen Jezus al die mensen zag aankomen, vroeg Hij aan Filippus: "Waar kunnen wij brood vandaan halen om die mensen te eten te geven?" Niet dat Jezus eten wilde kopen. Hij was iets anders van plan, maar was alleen benieuwd wat Filippus zou antwoorden. Filippus zei: "Al kopen wij voor 200 zilverstukken brood, dan hebben wij nog niet genoeg om iedereen te eten te geven." Andreas mengde zich in het gesprek. "Hier is een jongen, die vijf gerstebroden en twee gedroogde vissen heeft. Maar wat hebben wij daaraan voor zoveel mensen?" Jezus zei tegen Zijn discipelen: "Laat alle mensen in het gras gaan zitten." Toen bleek dat er alleen al zo'n 5000 mannen waren. Toen iedereen zat, nam Jezus de broden, dankte God ervoor en begon het brood uit te delen. Met de vissen deed Hij net zo. En iedereen kon naar behoefte eten. Toen de mensen verzadigd waren, zei Jezus tegen Zijn discipelen: "Er is nog heel wat over. Haal het op, want er mag niets blijven liggen." De discipelen hadden twaalf manden nodig om het overschot op te halen. Het drong tot de mensen door dat Hij iets geweldigs had gedaan. "Ja", zeiden zij, "Hij moet de Profeet zijn, die komen zou!"

(Johannes 6:5-14)

Bij het vallen van de avond daalden Zijn discipelen de berg af en kwamen bij het meer. Toen het al donker was en Jezus nog steeds wegbleef, gingen zij in een boot en staken over naar Kapernaüm. Plotseling begon het vreselijk te waaien en kwamen er hoge golven op het meer. Nadat zij ongeveer vijf kilometer geroeid hadden, zagen zij Jezus over het water lopen. Hij kwam naar hun boot toe. Zij werden bang, maar Hij zei: "Ik ben het! Jullie hoeven niet bang te zijn." "Kom aan boord", zeiden ze. Even later legden zij in Kapernaüm aan. (Johannes 6:16-21)

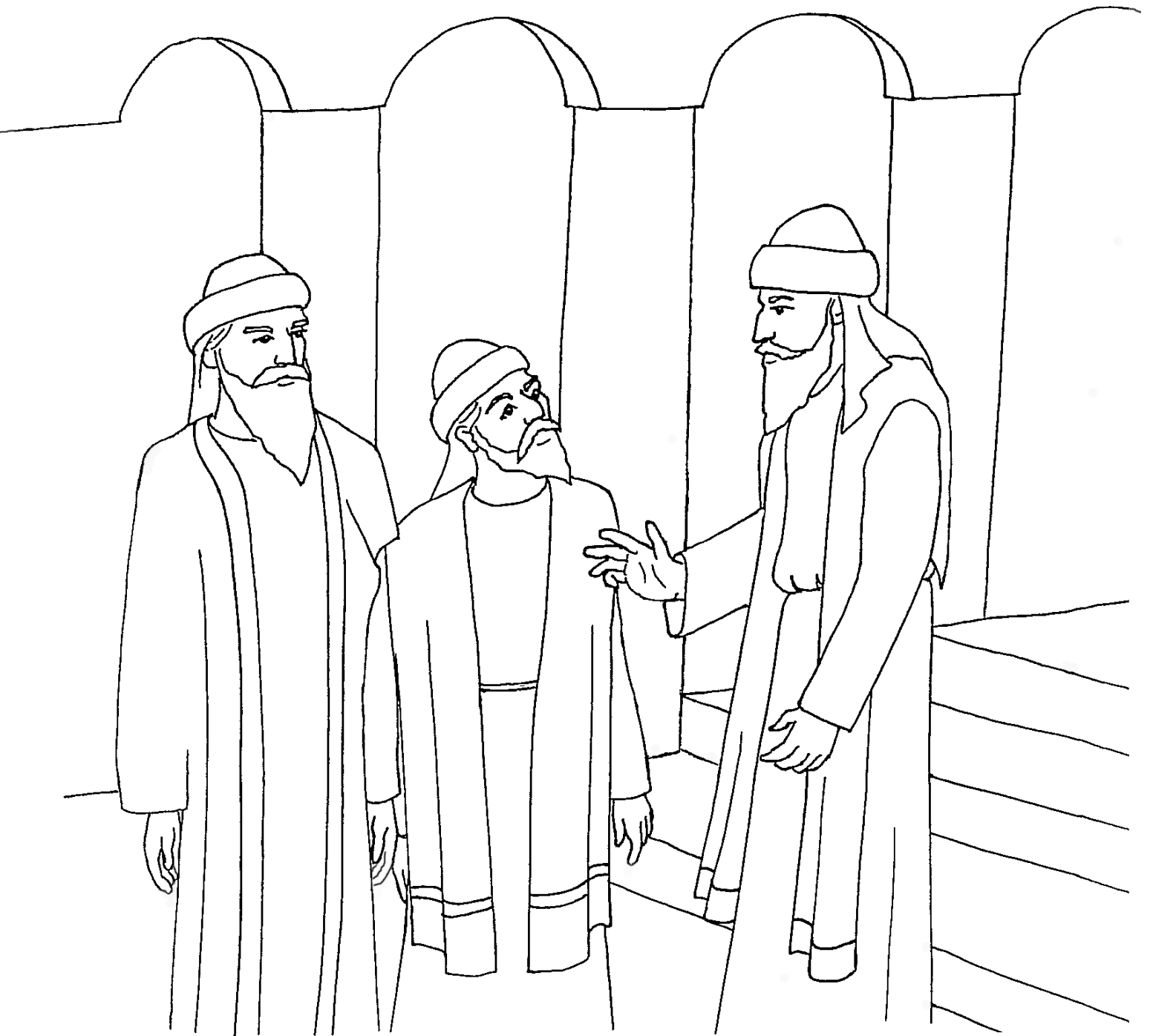
Enkele moeders brachten hun kinderen bij Jezus. Zij wilden graag dat Hij ze zou aanraken, maar de discipelen traden daartegen op. Jezus zag het en nam hun dat kwalijk. "Laat die kinderen toch bij Mij komen", zei Hij. "Houd ze niet tegen, want juist voor kinderen is het Koninkrijk van God. Het is zelfs zo dat wie niet als een kind in het Koninkrijk van God gelooft, er nooit kan komen." Hij nam de kinderen in Zijn armen, legde Zijn handen op hun hoofd en zegende hen.

(Markus 10:13-16)

"Ik ben de goede herder. De goede herder geeft Zijn leven voor zijn schapen. Mijn schapen luisteren naar mijn stem en Ik ken ze. Zij volgen Mij en Ik geef hun eeuwig leven. Zij zullen nooit verloren gaan. Niemand kan hen van Mij afnemen."

(Johannes 10:11 & 27-28)

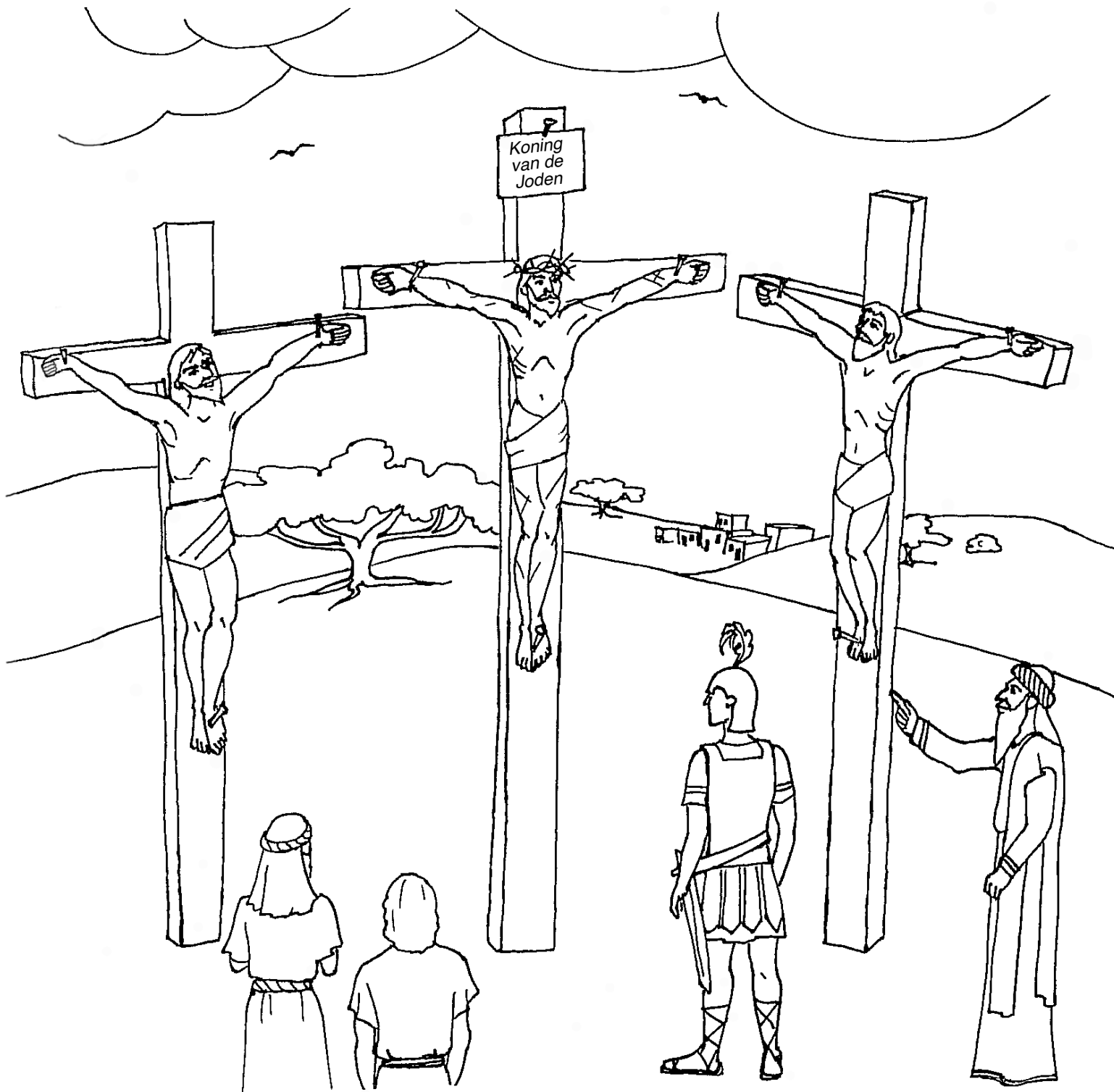
Daarop belegden de leidende priesters en de Farizeeërs een spoedvergadering. "Wat kunnen wij doen?" vroegen zij. "Die Man doet het ene wonder na het andere. Als wij Hem Zijn gang laten gaan, gaat iedereen in Hem geloven. Als de Romeinen moeten ingrijpen, zal het met onze invloed gedaan zijn. Dan hebben we niets meer over de heilige stad en dit volk te zeggen." Kajafas, die dat jaar hogepriester was, zei: "U hebt geen flauw idee wat hier aan de hand is. Begrijpt u niet dat het in ons voordeel is als deze Man in plaats van het volk sterft? Anders raken wij dit hele volk nog kwijt." Dat zei hij niet uit zichzelf. Als hogepriester van dat jaar werd dit hem door God ingegeven. Hij voorspelde daarmee dat Jezus voor het Joodse volk zou sterven; en niet alleen voor dat volk, maar ook voor de kinderen van God die over de wereld verspreid zijn. Jezus zou hen allemaal bijeenbrengen. Vanaf die dag zochten de Joodse leiders naar een gelegenheid om Hem te doden.

(Johannes 11:47-53)

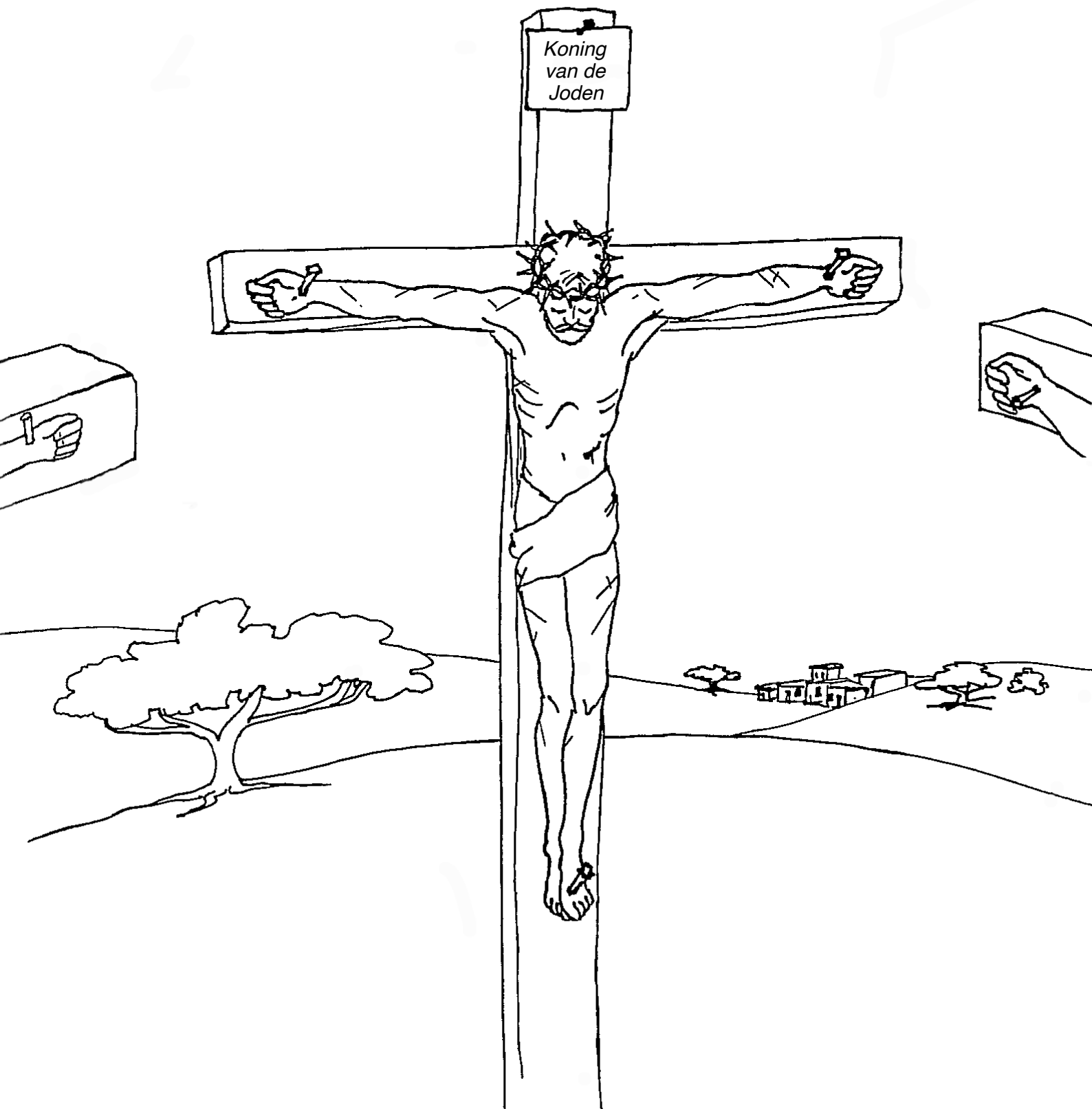

Terwijl Hij die avond met Zijn twaalf discipelen zat te eten, zei Hij: "Een van jullie zal Mij verraden." Dat sneed hen diep door de ziel. En een voor een vroegen zij: "Ik ben het toch niet?" Jezus antwoordde: "Aan wie Ik het eerst het eten heb aangereikt, die is het."

(Matthew 26:20-23)

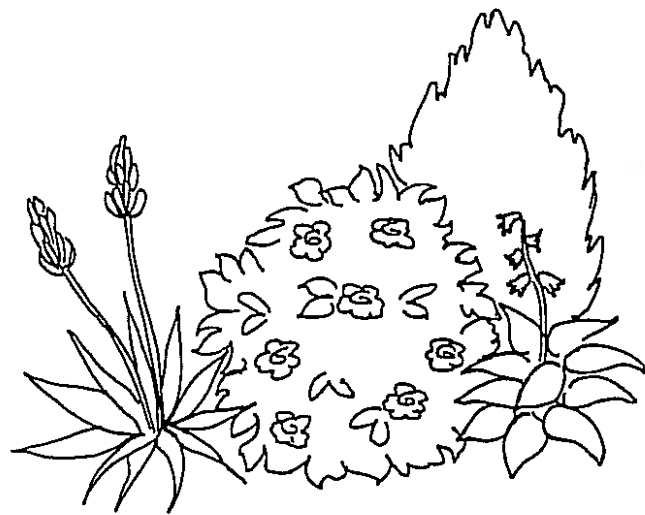
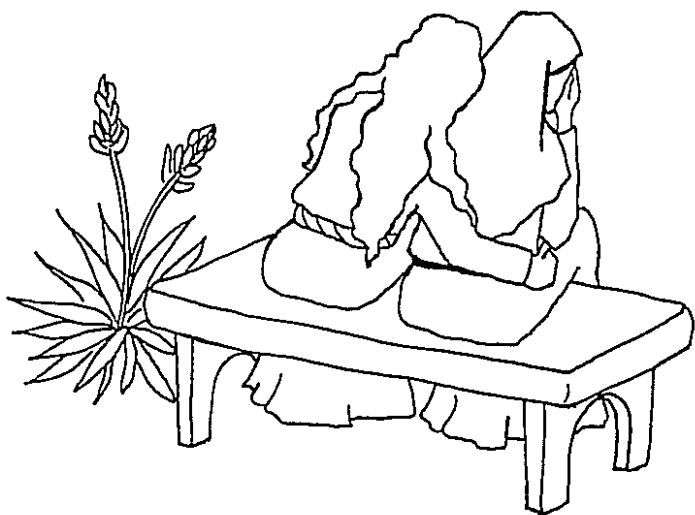

Twee misdadigers werden samen met Hem naar de plaats van terechtstelling gebracht. 'Schedel' of 'Golgotha' heette die plaats. Daar werden ze alle drie gekruisigd. Jezus in het midden en de twee misdadigers aan weerszijden van Hem. Eén van de misdadigers die naast Hem hing, zei spottend: "Zo, U bent dus de Christus? Bewijs dat eens. Red Uzelf en ons." Maar de ander snoerde hem de mond. "Heb je nu nog geen ontzag voor God, zo vlak voor de dood? Wij krijgen ons verdiende loon, maar deze Man heeft niets verkeers gedaan." Hij zei tegen Jezus: "Jezus, denk aan mij als U in Uw koninkrijk komt." Jezus antwoordde: "Vandaag zult u met Mij in het paradijs zijn. Daar kunt u zeker van zijn." (Lukas 23:32-33 & 39-43)

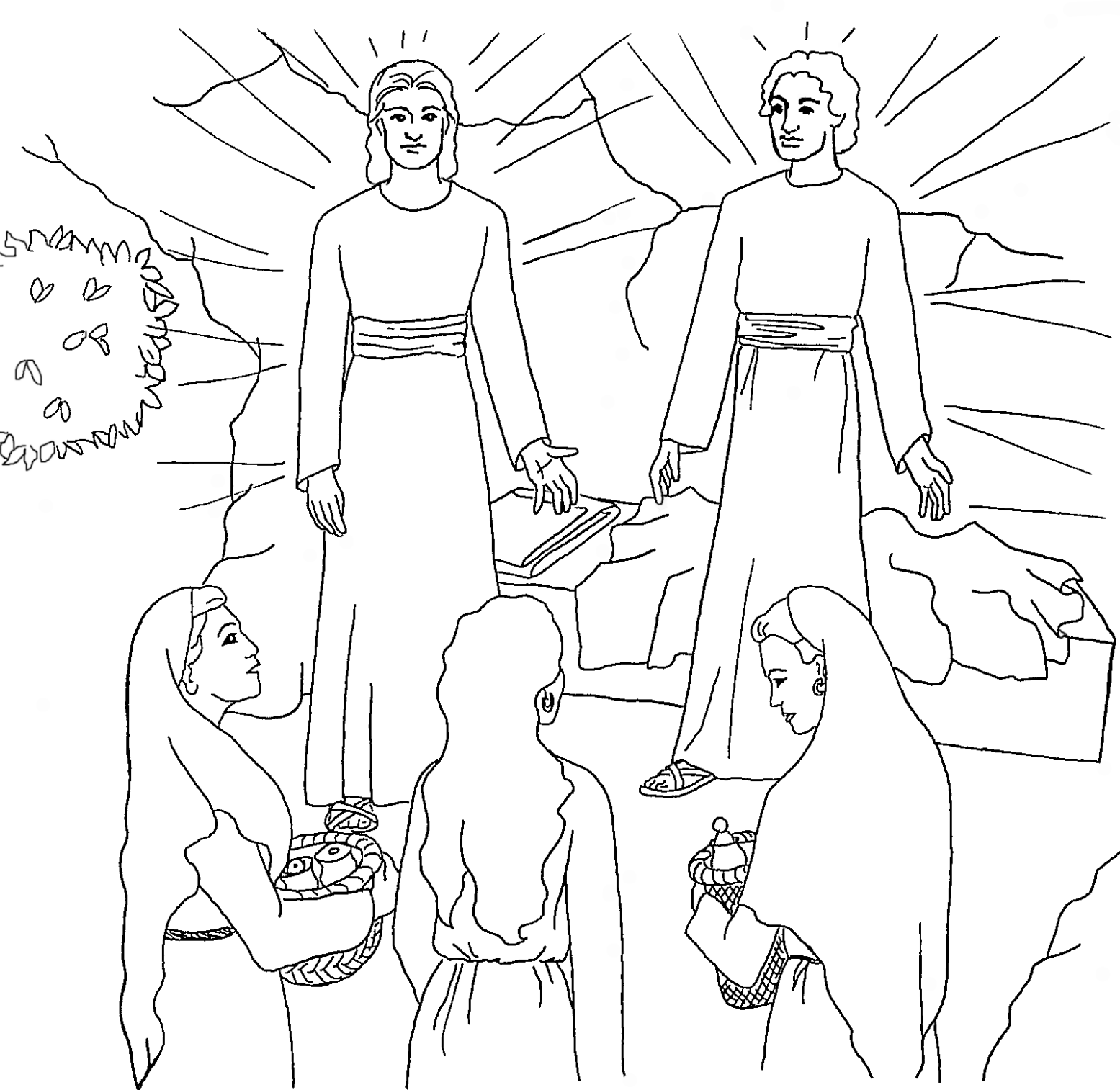

Tegen de middag werd het in het hele land donker. Dat duurde tot een uur of drie. Het zonlicht was weg. Plotseling scheurde het zware gordijn in de tempel doormidden. Op dat moment riep Jezus: "Vader, Ik vertrouw mijn geest aan U toe!" En met die woorden blies Hij Zijn laatste adem uit. De Romeinse officier begreep dat God de hand in dit alles had en zei vol ontzag: "Deze Man was werkelijk onschuldig."

(Lukas 23:44-47)

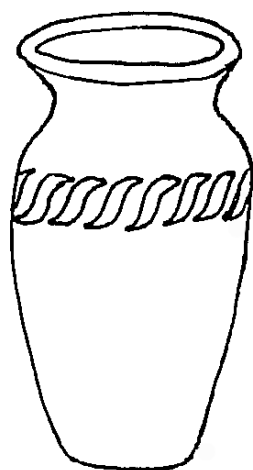
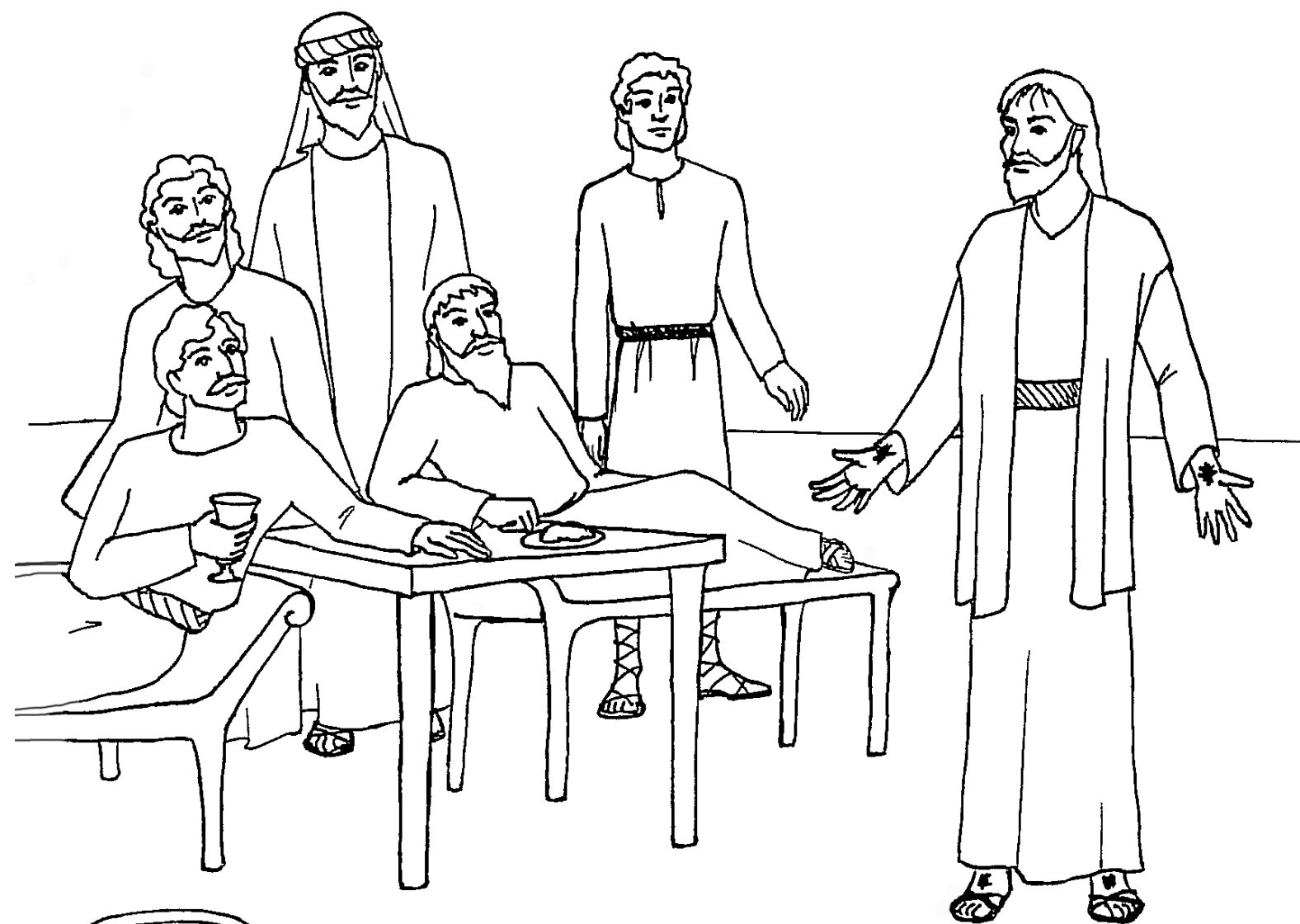

Bij het invallen van de avond ging een zekere Jozef van Arimathea, een rijk man en discipel van Jezus, naar Pilatus toe. Hij vroeg hem om het lichaam van Jezus. Pilatus zei dat hij het mocht hebben. Jozef nam het lichaam en wikkelde het in nieuw, schoon linnen. Daarna legde hij het in een nieuw graf dat hij pas in de rotsen had laten uithakken. Hij rolde een grote steen voor de ingang en ging weg. Maria van Magdala en de andere Maria zaten tegenover het graf. (Mattheüs 27:57-61)

Op zondagmorgen vroeg gingen ze meteen naar het graf. Ze hadden de speciale kruiden bij zich. Maar ze ontdekten dat de steen voor de ingang was weggerold. Toen ze naar binnen stapten, zagen ze dat het lichaam van de Here Jezus er niet meer was. Ze wisten niet wat ze daarmee aan moesten. Plotseling waren er twee mannen bij hen, in blinkende kleren. De schrik sloeg de vrouwen om het hart en ze bogen zich diep neer. De mannen vroegen: "Waarom komt u in een graf zoeken naar de Levende? Hij is hier niet. Hij leeft weer! Herinnert u zich niet wat Hij heeft gezegd toen u nog met Hem in Galilea was? Hij zei immers dat Hij door verraad in de handen van slechte mensen zou vallen en door hen gekruisigd zou worden. Maar ook dat hij op de derde dag uit de dood zou opstaan."

Zij herinnerden zich dat Hij dat inderdaad had gezegd. (Lukas 24:1-8)

Ze stonden onmiddellijk op en liepen vlug terug naar Jeruzalem. Daar vonden ze de elf discipelen van Jezus en Zijn andere volgelingen allemaal bij elkaar. Zodra die hen zagen, zeiden ze: "Het is toch waar! De Here is weer levend geworden! Simon heeft Hem gezien!" De twee mannen uit Emmaüs vertelden dat zij Jezus ook hadden gezien. Dat Hij met hen was meegelopen en dat ze Hem pas hadden herkend toen Hij het brood brak. Terwijl zij nog aan het vertellen waren, stond Jezus plotseling bij hen. Ze schrokken allemaal en dachten dat Hij een geest was. "Waarom zijn jullie zo van streek?" vroeg Hij. "Waarom twifelen jullie eraan of Ik het werkelijk ben? Kijk maar eens naar mijn handen en mijn voeten. Ik ben het echt. Ik ben geen geest. Voel maar. Jullie zien toch wel dat Ik een lichaam heb? En een geest heeft geen lichaam." Terwijl Hij dit zei, liet Hij Zijn handen en voeten zien.

(Lukas 24:33-40)

"Dus", zei Hij, "het was al lang voorzien dat de Christus zou lijden en sterven. En op de derde dag zou Hij weer levend worden. Van Jeruzalem uit zou dit bericht over de hele wereld uitgaan: 'Ieder die zijn zonden aan Christus belijdt, krijgt vergeving.' Jullie hebben nu zelf gezien dat deze woorden zijn uitgekomen. Toen nam Jezus hen mee naar Bethanië. Hij hief Zijn handen op en zegende hen. Terwijl Hij dat deed, werd Hij opgenomen in de hemel.

(Lukas 24:46-48 & 50-51)

Want God heeft zoveel liefde voor de wereld, dat Hij Zijn enige Zoon heeft gegeven; zodat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat maar eeuwig leven heeft. God heeft Zijn Zoon niet naar de wereld gestuurd om de wereld te veroordelen, maar om haar van de ondergang te redden. Wie zijn vertrouwen op Jezus stelt, wordt niet veroordeeld. Maar wie niet gelooft, is al veroordeeld omdat hij geen vertrouwen heeft gehad in de naam van Gods enige Zoon. (Johannes 3:16-18)

Als wij beweren zonder zonde te zijn, bedriegen wij onszelf en doen wij de waarheid geweld aan. Maar als wij onze zonden bekennen, is God zo trouw en rechtvaardig ons die te vergeven. Hij reinigt ons van alle zonde. (I Johannes 1:8-9)

"Ik ben de weg, de waarheid en het leven", antwoordde Jezus, "Ik ben de enige weg tot de Vader." (Johannes 14:6)

"Als de lasten u drukken en u vermoeid raakt, kom dan bij Mij. Ik zal u rust geven. Voeg u naar Mij en wees mijn discipel, want Ik ben vriendelijk en nederig van hart. Bij Mij zult u diepe innerlijke rust vinden. Wat Ik van u vraag is nooit te zwaar en de last die u voor Mij moet dragen, is licht." (Mattheüs 11:28-30)

Veel van de wonderen die Jezus voor de ogen van Zijn discipelen heeft gedaan, staan niet in dit boek vermeld. Ik heb hier enkele opgeschreven opdat u zult geloven dat Jezus de Christus is, de Zoon van God. Als u in Hem gelooft, leeft u in Zijn naam. (Johannes 20:30-31)

"Ik ben de Alfa en de Omega, de eerste en de laatste, het begin en het einde." (Openbaring 22:13)

ΑΩ

Als dit gebed je aanspreekt, kan je het gebruiken om te vragen of de Here Jezus in je hart komt wonen. Hij heeft het immers zelf aan ons beloofd.

"Here Jezus, ik weet dat ik verkeerde dingen heb gedaan, maar wilt U in mijn hart komen wonen. Ik dank U Heer, dat U voor mijn zonden aan het kruis bent gestorven. Dat U mijn zonden wilt vergeven, zodat ik eeuwig leven heb en elke dag weer op nieuw kan beginnen. Here Jezus wilt U mij leiden op Uw weg, opdat ik een kind van U mag zijn. In Jezus naam, Amen."

Naam _____ Datum _____

HET BOEK
Stichting International Bible Society / Holland
© 1998 International Bible Society

geïllustreerd door: Linda Riddell

www.goodnewscoloringbook.org

Dutch

